

Επτά επί Θήβας

Aeschylus

Rights for this book: [Public domain in the USA](#).

This edition is published by Project Gutenberg.

Originally [issued by Project Gutenberg](#) on 2006-03-15. To support the work of Project Gutenberg, visit their [Donation Page](#).

This free ebook has been produced by [GITenberg](#), a program of the [Free Ebook Foundation](#). If you have corrections or improvements to make to this ebook, or you want to use the source files for this ebook, visit [the book's github repository](#). You can support the work of the Free Ebook Foundation at their [Contributors Page](#).

The Project Gutenberg EBook of Seven Against Thebes, by Aeschylus

This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org

Title: Seven Against Thebes

Author: Aeschylus

Translator: Ioannis Gryparis

Release Date: March 15, 2006 [EBook #17996]

Language: Greek

*** START OF THIS PROJECT GUTENBERG EBOOK SEVEN AGAINST THEBES ***

Produced by Christos Alexandridis, Publisher Fexis, 1911,
Translation into Modern Greek by Ioannis Gryparis

Title: Seven against Thebes

Author: Aeschylus

Translation into Modern Greek by Ioannis Gryparis

Publisher: Fexis, 1911

Language: Modern Greek

Produced by Christos Alexandridis

e-mail: chrialex@myrealbox.com

Τίτλος: Επτά επί Θήβας

Συγγραφέας: Αισχύλος

Μεταφραστής: Ιωάννης Γρυπάρης

Εκδόσεις Φέξη, 1911

Ηλεκτρονική μεταγραφή: Χρίστος Αλεξανδρίδης

Στην παρούσα ηλεκτρονική μεταγραφή διατηρηθήκαν, σε γενικές γραμμές, η γλώσσα και η ορθογραφία του πρωτοτύπου. Επεμβάσεις έγιναν μόνο εκεί που το απαιτούσαν οι διορθώσεις των τυπογραφικών λαθών, η σαφήνεια του κειμένου και το μονοτονικό σύστημα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Το δράμα τούτο, το οποίον δικαίως ο Αριστοφάνης εις τους Βατράχους του ονομάζει «Άρεως μεστόν», αποτελεί μέρος τριλογίας, της οποίας τα δυο πρώτα δράματα, απολεσθέντα, ήσαν ο Λάιος και ο Οιδίπους. Όπως εις τας Ικέτιδας και τους Πέρσας του αυτού ποιητού και ενταύθα επικρατεί το λυρικόν και επικόν στοιχείον μάλλον. Μακρά είναι τα λυρικά άσματα και οι κορμοί, μακρόταται δε και τελείως επικαί αι περιγραφαί των Αργείων στρατηγών των πολιορκούντων τας Θήβας. Δια τούτο κρίνεται από τας παλαιότερας τραγωδίας του ποιητού.

Το κυρίως τραγικόν στοιχείον είναι η αλληλοκτονία εν μονομαχία προ των τειχών της πολιορκουμένης πόλεως των αδελφών Ετεοκλέους και Πολυνείκους, των υιών του Οιδίποδος. Τοιουτοτρόπως εκκληρούται η φοβερά κατάρα του πατρός των, η οποία δια παντός του δράματος ενσαρκώνει την Μοίραν της τραγικής οικογενείας. Μετά τον διπλούν φόνον, επάνω εις τα νεκρά σώματα των δυο αδελφών, ο χορός αποτελούμενος από Θηβαίας παρθένους ψάλλει τον λυρικώτατον «Ύμνον των Ερινύων» καθώς τον οναμάζουν αι ίδιαι, τούτον δε επακολουθεί ο παθητικώτατος θρήνος των δυο αδελφών Αντιγόνης και Ισμήνης, ο οποίος και έπρεπε να τελειώνη το δράμα.

Αλλά έπεται και μια τελευταία σκηνή ακόμη. Η Γερουσία της πόλεως απαγορεύει την ταφήν του εχθρού της πατρίδος Πολυνείκους· κατά της αποφάσεως όμως ταύτης εξεγίρεται και διαμαρτύρεται η ευσεβής φιλαδελφεία της Αντιγόνης, με την οποίαν συντάσσεται και μέρος του χορού, ενώ το έτερο ημιχόριον, συμμεριζόμενον την απόφασιν της πόλεως, συνοδεύει τον νεκρόν του Ετεοκλέους όστις μεταφέρεται προς μεγαλοπρεπή ταφήν. Αυτή δε η σκηνή, περιέχουσα ως εν σπέρματι την υπόθεσιν της Αντιγόνης του Σοφοκλέους, έκαμε πολλούς των κριτικών να υποπτεύωσιν ότι οφείλεται ίσως εις μεταγενεστέραν διασκευήν.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ή ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΙΣΜΗΝΗ

ΚΗΡΥΞ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Καδμείοι, εκείνος πόχει την αρχή στα χέρια
και στην πρύμνα της πολιτείας γυρνάει το δοιάκι
χωρίς να κλή τα βλέφαρά του ο ύπνος--- πρέπει
σύμφωνα να μετρά με τους καιρούς τα λόγια.
Γιατί αν μας έρθουν βολικά, ο θεός η αιτία,
μ’ αν πάλιν, ο μη γένοιτο, κακό μας λάχη
ένας ο Ετεοκλής πολλά στην πόλη απ’ όλους
μυριόστομα θα ’χη ν’ ακούη μοιρολόγια

και θρήνους, π' άμποτε ο διαφεντευτής ο Δίας
την Καδμεία 'π' αυτά στ' αλήθεια ας διαφεντεύη.

Μα τώρα πρέπει εσείς--- κι όποιος του λείπει ακόμη
της ώρας του η ακμή κι οπού έχει πια περάση---
μεγάλη αξαίνοντας τη ζώρη του κορμιού του,
καθένας με τα χρόνια του, καθώς ταιριάζει,
να βοηθάη την πατρίδα του και των θεών της
τους βωμούς, για να μη χάσουν τις τιμές τους,
τα τέκνα του, τη μάννα γης, γλυκειά θροφό μας·
γιατί μικρούς, που στο καλόγνωμό της χώμα
σερνόσαστε, αναδέχτη της ανατροφής σας
όλο το βάρος και σας τράνεψε κατοίκους
ασπιδοφόρους, για να γίνετε μια μέρα
τέτοιοι πιστοί σ' αυτή της την ανάγκη.

Και τώρα ως σήμερα ο θεός δεξιά τα φέρνει·
γιατί όλον τούτο τον καιρό, που έχουν ζωσμένα
τα κάστρα μας, η τύχη του πολέμου κλίνει
το πióτερο σε μας με του θεού τη χάρη.

Μα τώρα ο μάντης καθώς λέει ο πουολόγος,
που κυβερνάει στ' αυτιά του και στα φρένα, δίχως
θυσίας φωτιά, τα μαντικά πουλιά, με τέχνη
που δε γελιέται---αυτός τέτοιων χρησμών δεσπότης
μας λέει πως αποφάσισαν οι εχθροί τη νύχτα
έφοδο φοβερώτατη γι' αφανισμό μας.

Μα όλοι στις πολεμίστρες αρματοζωσμένοι

στον πύργων τα πορτιά ριχτήτε, πεταχτήτε,
γεμίστε τα ταμπούρια, στις σκεπές των πύργων
σταθήτε και στα έβγα μένοντας των κάστρων
έχετε θάρρος και πολύ μην το φοβάσθε
το πλήθος των εχθρών· κι ο θεός δεξιά τα φέρνει.
Κ' εγώ σπιούνους του στρατού και κατασκόπους
έστειλα, που πιστεύω δεν θ' αργοπορήσουν·
κ' έτσι με δόλο να πιαστώ φόβος δεν είναι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έφθασα, δοξασμένε βασιλιά της Θήβας,
ξεδιαλυμένα φέρνοντάς σου από τα 'κείθε
νέα του στρατού που ο ίδιος με τα μάτια μου είδα.
Επτά καπετανέοι, πολεμόχαροι άντρες,
σφάζοντας μες σε μαυροσίδηρην ασπίδα
ταύρο και στο σφαχτάρι γγίζοντας τα χέρια,
στον Άρη, Ενώ και Φόβο, π' αγαπούν τους γόνους,
όρκους δώσανε, ή, αφού την κατασκάψουν
με βία την πόλη των Καδμείων ν' αφανίσουν,
ή σκοτωμένοι με το αίμα τους τη γη να βρέξουν.
Και στο άρμα του Άδραστου κρεμούσανε σημάδια
θυμητικά για τους γονιούς των στην πατρίδα
χύνοντας δάκρυα, μα στο στόμα τους κανένα
παράπονο δεν είχανε· γιατί' η καρδιά τους,
καρδιά ατσαλένια πόβραζε από τη λύσσα

σαν λιονταριών με τ' άγριο ανάβλεμμα, φυσούσε.

Και δεν αργούν να τ' αποδείξουν τα όσα σου είπα·

κλήρους τους άφησα να βάζουν, για να φέρη

με το λαχνό καθείς στις πύλες το στρατό του.

Γι' αυτό και συ γοργά διαλέγοντας τους πρώτους

απ' το στρατό, τάξε τους στων πυλών τους δρόμους.

Γιατί ο στρατός πάνοπλος των Αργείων τώρα

κοντοζυγώνει, επλάκωσε, τους κάμπους χραίνει

ο άσπρος αφρός σταλάζοντας απ' των αλόγων

το φυσομάνημα. Μα εσύ σαν τιμονιέρης

άξιος του караβιού, το κάστρο να στεριώσης

πρι να μανίση η μπόρα του πολέμου, κι άκου!

κύμα το στεριανό βρουχιέται του στρατού των.

Άδραξε τον καιρό που πρέπει χέρι χέρι,

κ' εγώ για τ' άλλα ημεροσκόπου πιστό μάτι

θε να 'χω και μαθαίνοντας σωστά 'πό μένα

το κάθε τι από κει άβλαβος τέλεια θα 'σαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Ω Δία και Γη και θεοί μας πολιούχοι

και του πατέρα Κατάρα τρανή Ερινύα,

μη μου την πόλη συγκορμόκλαδ' απ' τη ρίζα

ξεβγάλετε, απ' τους εχθρούς μας κουρσεμένη,

που μιλεί γλώσσα ελληνική---μήτε τα σπίτια

που τις εστίες σας έχουνε· μ' αυτή τη χώρα

και του Κάδμου την πόλη ελεύτερη ποτέ της
σκλαβιάς ζυγός μη σφίξη. Σεις η απαντοχή μας!
κ' είναι κοινό το διάφορο, γιατί μια πόλη
και τους θεούς τιμά σαν είναι ευτυχισμένη.

ΠΑΡΟΛΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Α΄

Μύρομαι φοβερά μεγάλα πάθη.
Μολύθηκε ο στρατός απ' το στρατόπεδό τους,
χυμίζει εδώ πολύς λαός εμπρός καβαλλαριά,
μεσουρανίς που φάνηκε μου λέει το ο κουρνιαχτός
χωρίς μιλιά μα μηνυτής βέβαιος κι αληθινός.
Της χώρας μου οι κάμποι, ιδές, βροντούν απ' τις οπλές
και βουή στέλνουνε στ' αυτιά μου,
όπου πετάει με βρουχητό
ωσάν τ' ακράτηγο νερό που πέφτει απ' το γκρεμό.
Αλλοί μου, αλλοί, θεοί, θεές,
το κακό που μας πλάκωσε μακρύνετ' από με.
Με βουητό που ξεπερνά τα κάστρα μας ορμά
καλοέτοιμος με τα λευκά σκουτάρια του ο λαός

τραβώντας κατά μας.

Ποιος θα με σώση, ποιος θα μου είναι βοηθός

απ' τους θεούς, απ' τις θεές;

Τι άλλο μου μένει το λοιπόν ή να προσπέσω εγώ

στ' αγάλματα των πατρικών θεών;

Αλλοίμονο, ω αθάνατοι, με τους λαμπρούς βωμούς,

καιρός τ' αγάλματά σας ν' αγκαλιάζομε,

τι να στεκόμαστε να πολυαναστενάζομε;

Ακούτ' ή δεν ακούγετε ασπίδων χτύπο;

Πότε θενά τα ντύσομε λιτανευτά

με πέπλους και με στέφανα αν όχι τώρα;

Είδα έναν χτύπο, βρόντημα όχι από 'να δόρυ.

Τι θενά κάμης Άρη; θα προδώσης χώρα

δική σου από τα χρόνια τα παλιά;

Θεέ, με τα χρυσ' άρματα, προστάτεψε τη χώρα

προστάτεψε, π' αγάπαγες πολύ από μια φορά.

Β'

(Απαγγέλλεται από τους τρεις στοίχους του χορού)

Της χώρας πολιούχοι θεοί, ελάτ' ελάτε όλοι

και ιδήτ' αυτή τη λιτανεία μας---περθένων

που απ' τη σκλαβιά ζητούμε γλυτωμό.

Κύμα γύρ' απ' την πόλη

κυματολόφων αντρών

κοχλάζει με το φύσημα τ' Ἄρεως σηκωμένο,
πατέρα Δία παντέλεια, μα βόηθα με
κι απ' των εχθρών διαγούμισμα διαφέντευέ με.
Την πολιτεία περίζωσαν του Κάδμου, Αργίτες
τ' ἄρματα τα πολεμικά βροντούν βροντούνε
κι απ' τα σαγώνια των ατιών δετά τα γκέμια
πώς φονικά θρηνολογούνε!
Κ' εφτά γενναίοι ξεχωριστοί μες στο στρατό τους
με ξέλαμπρην αρματωσιά στέκουν εμπρός
στις εφτά πύλες κληρωμένοι με λαχνό.

Και συ, δύναμη πολεμόχαρη, κόρη του Δία
της πόλης μας, Παλλάδα, γίνε σωτηρία.
Κι ο Ίππιος, της θάλασσας ο βασιλιάς
με το καμάκι τω ψαριώ διώχνοντας τον εχθρό
από το φόνο γλύτωσέ με, γλύτωσέ με.

Και συ ω Ἄρη, αλλοί μου, αλλοί
σώσε και φρόντισέ τη φανερά
πόλη συγγενική.

Και συ Αφροδίτη, Κύπρη δέσποινα,
σαν που είσαι η πρώτη μάνα της γενιάς μου,
διαφέντευέ μας που είμαστε απ' το αίμα σου κ' εμείς
και σε σιμώνομε μ' ευχές π' ακούνε οι θεοί.

Και συ, ω Λύκεια ἀνάξ, λύκος να γενής
για τους εχθρούς, των στεναγμών μου εκδικητής,

και το δοξάρι ετοιμάζε της Λητώς κόρη και συ.

Γ΄

(Απαγγέλλεται από τα δυο ημιχόρια)

Ε,ε,ε,ε,

αρμάτων κύλισμα γύρω στην πόλη γρικώ

Ήρα μου δέσποινα,

τρίζουν βαρύφορτα τ' αζόνια, να, των τροχών.

Ε,ε,ε Άρτεμη αγαπημένη

απ' το κονταροχτύπημα ξεφρένιασ' ο αιθέρας

τι κακό βρήκε την πόλη μας, τι 'ναι να γένη;

Τι 'ναι π' ακόμ' απ' το θεό μας περιμένει;

Ε,ε,ε,ε,

χαλάζι ακρόβολες στις έπαλξεις πέτρες πετούν

ω φίλε Απόλλωνα,

απ' τα χαλκόδετα σκουτάρια οι πύλες βροντούν.

Ε,ε,ε,ε, ω γυιέ του Δία τρανέ

που στους πολέμους αίσιον και καλό τέλος δίνεις

και Όγκα, δέσποινα θεά, που 'σαι στις πύλες μπροστά

απ' την εφτάπορτη έδρα σου μη ξεμακρύνης.

Δ΄

(Το ψάλλει όλος ο χορός μαζί)

Ω παντοδύναμοι θεοί,
ω τέλειοι κι ω τέλειες
της χώρας τούτης πυργοφύλακες,
μην παραδώσετε τη χώρα, δαμασμένη
από κοντάρι, σε ξενόφωνο στρατό·
ακούτε ακούτε μας, π' από ψυχής, παρθένες,
με χέρια σας δεόμεθα υψωμένα.

Ω αγαπημένοι μας θεοί,
απλώνοντας το χέρι σας
πάνω στην πόλη μου, σωτήρες της,
δείξτε πως την αγαπάτε και γνοιασθήτε
τα κοινά ιερά, γνοισθήτε και βοηθάτε,
τις πρόθυμες πλουσίων τελετών
θυσίες πολλές θυμάμενοί μου.

ΠΡΩΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Εσάς ρωτώ, γέννες που δεν τραβιέστε, πήτε
είναι πράματ' αυτά που να ωφελούν την πόλη
και στον πυργοζωσμένο αυτό στρατό μας θάρρος,
πεσμένες μπρος στ' αγάλματα των πολιούχων
να ξεφωνίζετε και να χουγιάζετ' έτσι,

πράγματα που τα εχθρεύονται όσοι έχουν γνώση;

Ούτε στις συμφορές ούτε στην ευτυχία μου

θα 'θελα να 'χα σύντροφο ποτέ γυναίκα·

γιατί σαν ευτυχεί ανοικονόμητ' είναι

η αποκοτιά της· και σαν πάρει πάλι φόβο

πιότερο 'ναι κακό στο σπίτι και στην πόλη.

Και τώρα τρέχοντας μ' αυτούς απάνω κάτω

τους δρόμους σας σκορπάτε στο στρατό δειλία

λιγόψυχη με τις φωνές σας και προκόβουν

έτσ' οι εχθροί μας μια χαράν απ' αφορμής σας

και μέσα εμείς χαλιόμαστε συναπατοί μας.

Έχει έγνοια ο άντρας, η γυναίκ' ας μη φροντίζει

για τα όξω· μεσ' ας κάθεται, καν δίχως βλάβη.

Μα όποιος την προσταγή μου θέλει παρακούση,

άντρας, γυναίκα κι ό, τι 'ναι τ' ανάμεσό τους,

απόφαση θανατική γι' αυτόν θε να 'βγη,

του λαού το πετροβόλισμα δε θα ξεφύγη.

Τ' ακούς ή δεν τ' ακούς; ή σε κουφό τα λέω;

ΧΟΡΟΣ

Ω φίλε, γυιέ του Οιδίποδα, φοβήθηκα

γρικώντας των αρμάτων βροντοχτύπημα

σαν έτριξαν τ' αξόνια τροχοκίνητα,

και τρίξανε στα δόντια των αλόγων

τα δουλεμένα στη φωτιά τα γκέμια

τα χαλινάρια που τα τιμονεύουν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Και τι; μην τάχα ο ναύτης, αν από την πρύμνη
τρέξει στην πλώρα, θα 'βρη τρόπο να γλυτώση,
όταν τα κύματα δαμάσουν το καράβι;

ΧΟΡΟΣ

Μα ήρθα τρέχοντας στων θεών τ' αγάλματα,
τι έχω σ' αυτούς όλα τα θάρρη μου,
όταν βροντούσε η πετροχάλαζα
στις πύλες· τότε δα κι ο φόβος
μ' έσυρε να προσπέσω στους θεούς
το χέρι τους επάνω μας ν' απλώσουν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Εύχεσθε να βαστάξη ο πύργος των εχθρών μας
τη δύναμη· δεν είν' αυτό στων θεών το χέρι;
μα λεν πως παρατούν οι θεοί πόλη παρμένη.

ΧΟΡΟΣ

Άμποτε μη μ' απαρατήση όσο ζω
αυτή των θεών η σύναξι, μηδέ να ιδώ
να διαγουμίζεται η πόλη ετούτη
και μ' εχθρική να καίγονται φωτιά οι πύργοι ετούτοι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Ενώ τους θεούς παρακαλείς κοίτα μην κάνης
πράματ’ ανόητα· γιατί ’ναι η πειθαρχία
μάννα της πετυχιάς, γυναίκα του σωτήρος.

ΧΟΡΟΣ

Ναι, μα του θεού η δύναμη ακόμη ’ν πιο τρανή·
πολλές φορές τον τέλεια απελπισμένο,
κι όταν παν’ απ’ τα μάτια του τα σύγνεφα
κρέμονται μαύρης συμφοράς, αναστηλώνει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Δουλειά ’ναι των αντρών αυτό, για να προσφέρουν
σφαχτά θυσίες εις τους θεούς, σαν βράζει η μάχη·
δική σου, να σωπαίνεις και να μένης σπίτι.

ΧΟΡΟΣ

Στους θεούς χρωστούμε που είν’ άπαρτη η πόλη
και των εχθρών το πλήθος ο πύργος βαστάει·

ποιος τάχα μπορεί να μη στέργει μας τούτα;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Των θεών το γένος να τιμάς δεν σ’ εμποδίζω·
μα όμως, δειλούς για να μην κάνης τους πολίτες,
κάθου ήσυχη και μην πάρα πολύ φοβάσαι.

ΧΟΡΟΣ

Πρόσφατο σύσμιχτο πάταγο ακούγοντας
με δειλιασμένη τρομάρα σ’ αυτή την ακρόπολη,
τίμιαν έδρα των θεών, έτρεξα.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Μη λοιπόν τώρ’ αν τύχη και ν’ ακούτε φόνους
και λαβωμούς, να μην το δέχεσθε με θρήνους·
τι ο Άρης μ’ αυτό θρέφεται, μ’ ανθρώπων αίμα.

ΧΟΡΟΣ

Κι αλήθεια να, φρουμανητά γρικάω αλόγων.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Κι αν τα γρικάς κάνε πως δεν τ’ ακούς και τόσο.

ΧΟΡΟΣ

Απόγεια σειέται η πόλη σαν να την μπλοκάρουν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Λοιπόν δε φτάνει εγώ να γνοιάζομαι για τούτα;

ΧΟΡΟΣ

Μπιστεύομαι· μ’ αξαίνει ο βρουχισμός στις πύλες.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Δε θα σωπάσης, τίποτε μην πης στην πόλη;

ΧΟΡΟΣ

Ω άγιοι πάντες! μην προδώσετε τους πύργους.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Άει στην οργή, δε θα πομονευτής να σκάσης;

ΧΟΡΟΣ

Θεοί της χώρας μου, σκλαβιά να μη μου τύχη!

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Σκλαβώνεις μόνη σου και σε κι όλη την πόλη.

ΧΟΡΟΣ

Ω Δία, στρέψε στους εχθρούς μας την οργή σου.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Ω Δία, τι πράμα που μας έδινες: γυναίκες.

ΧΟΡΟΣ

Τρισάθλιο, σαν τους άντρες που τους διαγουμίζουν.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Και πάλι κακομελετάς μπρος στ' αγάλματα;

ΧΟΡΟΣ

Απ' τη μικροψυχιά τη γλώσσ' αρπάζει ο φόβος.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Αν σ' το ζητούσα, μια ελαφρή μου 'κανες χάρη;

ΧΟΡΟΣ

Λέγε την το πιο γρήγορο και θα δω τότε.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Καϋμένη σώπασε, τους φίλους μην τρομάζης.

ΧΟΡΟΣ

Σωπαίνω κι ό, τι ν' το γραφτό μ' όλους ας πάθω.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Αντίς εκείν' αυτό σου προτιμῶ το λόγο,
κι ακόμα επίσης απ' τ' αγάλματα τραβήξου
και κάμ' αυτό που σου ζητώ· κ' έτσι κατόπι
θεάρεστον άγιο ολολυγμό να παιανίσης,
ελληνική συνήθεια θυσίας ύμνο,
θάρρος στους φίλους, βγάζοντας εχθρών το φόβο.
Κ' εγώ στους πολιούχους τους θεούς της χώρας
τους πεδιονόμους κι αγοράς τους επισκόπους
στης Δίρκης τις πηγές κι ουδέ τον Ισμηνό ξεχνώ,
αν βγη το πράμα σε καλό και σωθ' η πόλη,
βρέχοντας τους βωμούς τώνε μ' αίμα προβάτων
και ταύρους σφάζοντας, τάζω ν' αφιερώσω
λάφυρα κι όλους τους ναούς θενά στολίσω
μ' εχθρών αρματωσιές κονταροκαρφωμένες.
Τέτοιες ευχές και συ να κάνης δίχως θρήνους
μηδέ με μάταια κι άγρια φωνητά τρόμου,
τι δεν γλυτώνεις πióτερο μ' αυτά απ' τη μοίρα.
Εγ' όμως άντρες εξ, εφτά μαζί με μένα,
αντίκρυ στους εχθρούς μεγάλους αντιμάχους
θα πάω να στήσω στων τειχών τις εφτά πόρτες,
πρι να 'ρθουν βιαστικά μηνύματα και λόγοι
γοργόσπαρτοι και φωτιά 'νάψη απ' την ανάγκη.

ΧΟΡΟΣ

ΠΡΩΤΟ ΣΤΑΣΙΜΟ

Γνοιάζομ' όσα λες... μα ο φόβος μου δεν παύει
και δε λέει μες στη ψυχή μου να ησυχάση·
η έγνοια πόχει μέσα μου θρονιάση
την τρομάρα των εχθρών μας όλο ανάβει.
Τους φοβούμαι, σαν τους όφιους περιστέρι
το πασίτρομο για τ' άλουβα πουλιά του,
π' ολοτρόγυρα στη δόλια τη φωλιά του
έχουν στήση κακοσύντυχο καρτέρι.
Άλλοι ορμούν κατά τους πύργους σμάρια σμάρια
πλήθια ολάκερα---και τι θα γένω!
κι άλλοι ρίχτουνε χαλάζι τα λιθάρια
στο λαό μας το γυροζωσμένο.
Σώστε, ω θεοί επουράνιοι όλοι
το στρατό με κάθε τρόπο και την πόλη.

Γιατί τάχα ποια θα βρήτε κι άλλη χώρα
πιο καλή, σαν θέλετε την παραδώση
στους εχθρούς αυτή τη γη την πλουτοφόρα
και της Δίρκης το νερό---που όσοι κι αν όσοι
ποταμοί τον κόσμο τρέχουν
το πιτό της το καλόθροφο δεν έχουν.
Και γι' αυτό, θεοί της πόλης μας προστάτες,
στους εχθρούς που μας περιζώσαν τα κάστρα
ρίχτ' επάνω συμφορ' ανθρωποχαλάστρα

που να παίρνουνε τα πόδια τους στις πλάτες.

Και χαρίζετε τη νίκη στο στρατό μας

και στην πόλη σωτηρία και σταθήτε

καλά έτσι θρονιασμένοι ανάμεσό μας,

τις πικρές μας λιτανείες σπλαχνισθήτε.

Τόσο μια πανάρχαιη πόλη, ω τι κρίμα!

να τη στείλετε στον Άδη, κουρεσεμένη

απ' ενού Αχαιού κοντάρι, και να γένη

μαζί μ' όλους τους ναούς στάχτη θρύμμα.

Κ' οι γυναίκες σκλαβωμένες, ωιμένα,

νιές και γριές σαν τ' άλογα να τις τραβούνε

απ' τις χήτες, με τα ρούχα ξεσκισμένα.

Κ' είν' η πόλις όπου αδειάζεται όλη αντάρα

και βουή σύσμιχτη των σκλάβων που χαλούνε.

Βαρειές τύχες που προβλέπω με τρομάρα!

Κ' είναι κλάμα, να τις βλέπης κορασίδες

νιόκοπες, πριν απ' την τίμια τη χαρά τους

ν' αποστείφουνται, ωιμέ, σαν αγουρίδες

την ξυνή ωμοτρύγητες δροσιά τους.

Ω, μακάριοι που πεθαίνουν, πριν να δούνε

όσα η πόλις μαύρα κι άραχλα παθαίνει

σαν δαμάζεται: εδώ σφάζουν, κει τραβούνε,

άλλα καίνε και τα πάντα καπνός χραίνει

κι ο θεός του ολέθρου ο Άρης, που δριμώνει

μ' άγρια λύσσα, πάσα ευσέβεια βεβηλώνει.

Μες στις ρούγες βρουχισμός και γύρου μάντρες
από πύργους εχθρικούς την πόλη ζώνουν,
οι άντρες σφάζονται απ' τους άντρες
κι άθλια σκούζοντας τα βρέφη που σκοτώνουν
με το αίμα το βυζί που πίνουν βρέχουν.

Χέρι χέρι οι αρπαγές κ' οι κούρσες τρέχουν,
φορτωμένους συναντούνε οι φορτωμένοι
κι ο άδειος κράζει τ' αδειανού, να 'χη κολλήγα,
μα ο κεθένας στο μεράσι ούτε πιο λίγα
ούτε κ' ίσια θέλει να 'χη.---Ω, τι θα γένη!

Χύμα χάμου όλ' οι καρποί, λύπη σου φέρνουν,
με πικρό οι νοικοκυρές μάτι κοιτάζουν:
πλήθι' ανάκατα της γης τα δώρ' αρπάζουν
τ' αδιαφόρετα τα κύματα και σέρνουν.

Και πρωτόπαθες νέες σκλάβες, με γιομάτη
την καρδιά απ' της συμφοράς τη νέα την τύχη,
περιμένουν κάποιου αφέντη εχθρού κρεβάτι
όποιος λάχη ο νικητής που θα τους τύχη.

Μα είν' ελπίδα η νύχτα η σκότεινη να σώση
απ' τα ολόκλαυτα δεινά να με γλυτώση.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

ΗΜΙΧΟΡΙΟ Α΄ (Ο ΗΓΕΜΩΝ)

Να, του στρατού ο κατάσκοπος, αν δε γαλιούμαι,
κάποια καινούγιαν είδηση, φίλες, μας φέρνει
με βία τ' αδράχτια στρέφοντας των ποδαριώ του.

ΗΜΙΧΟΡΙΟ Β΄ (Ο ΗΓΕΜΩΝ)

Μα να κι ο ίδιος ο βασιλιάς, ο γυιός του Οιδίπου,
να μάθη φτάνει σε καιρό τα νέα τ' αγγέλου
κι από τη βία κι αυτός δεν πάει τα πόδια ταίρια.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Θα πω, καλά γνωρίζοντας, για τους εχθρούς μας
το πώς καθένας έλαχε κλήρο στις πόρτες.
Πρώτα ο Τυδέας μπρος στις πύλες τις Προιτίδες
φρουμάζει· μα το ρέμμα του Ισμηνού ο μάντης
δεν τον αφήνει να περάση· γιατί δείχνουν
όχι καλά οι θυσίες· μα ξεφρενιασμένος
εκείνος και διψώντας πόλεμο και μάχη
με σουριχτά μεσημερνά χουγιάζει ως δράκος
και λούζει με βρισιές το σοφό μάντη Οικλείδη
πως μπρος στον πόλεμο απ' τον φόβο του κωλώνει.

Τέτοια φωνάζοντας κουνεί τρεις δασιούς λόφους
χήτες του κράνους του, και κάτω απ' την ασπίδα
κουδούνια χάλκινα τρομάρα ηχολογούνε,

κ' έχει περήφανο σημάδι επάνω, τέτοιο:

τον ουρανό που αστράφτει απ' άστρα δουλεμένο,

και μες στη μέση σ' όλη του τη λάμψη πρέπει

τ' ολόγιομο φεγγάρι της νυχτός το μάτι.

Και ξώφρενα έτσι στα περήφαν' άρματά του

κοντά στου ποταμού τις όχθες ξεφωνίζει

διψώντας πόλεμο, σαν το άτι που απ' τη ζώρη

λεχομανάει των γκεμιώ κι όταν ακούγει

το κράξιμο της σάλπιγγας ανατρανίζει.

Ποιόν κατ' αυτό θα τάξης; ποιος, σαν ανοιχτούνε

του Προίτου οι πόρτες, άξιος να τις διαφεντέψη;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Δεν είμ' εγώ στολίδια αντρός να με τρομάζουν

κι ούτε λαβωματιές δίνουνε τα σημάδια·

φούντες, κουδούνια δε δαγκάνουν δίχως δόρυ,

κ' η νύχτ' αυτή που λες επάνω στην ασπίδα

πως είναι, αστράφτοντας με τ' ουρανού τ' αστέρια,

μάντης μπορεί με κάποια σημασία να γίνη·

γιατί αν η νύχτα του θανάτου πέση επάνω

στα μάτια αυτού, που το περήφανο έχει το σημάδι,

σωστά και δίκια θεν' αξίζει τ' όνομά του

κι αυτό πόχει να πάθη ο ίδιος θα μαντέψη.

Μα εγώ τον άξιο αντίκρυ στον Τυδέα θα τάξω,

γυιό του Αστακού, την πύλη αυτή να διαφεντεύη,

πολύ ευγενή και της Ντροπής τιμάει το θρόνο
και τα περήφανα που εχρεύεται τα λόγια,
αργός στα αισχρά---δειλός δε συνηθίζει να 'ναι·
κ' η ρίζα του απ' των Σπαρτιατών βαστάει το γένος
π' άφησ' ο Άρης ζωντανούς· στ' αλήθεια ντόπιος
ο Μελάνιππος· κι ο Άρης στους κύβους θα το δείξη.
Και για τη μάννα που τον γέννησε τον στέλλει
το δίκιο της συγγένειας, παρά καθ' άλλον,
το κοντάρι το εχθρικό για ν' αποκρούση.

ΧΟΡΟΣ

Να δώση ο θεός και να πετύχη
ο αγωνιστής μου, που τον στέλλει
το δίκιο πρόμαχο της πατρίδας·
μα τρέμω να ιδώ αιματοφόρους
θρήνους για φίλους σκοτωμένους.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Σ' αυτόν έτσ' οι θεοί να δώσουν να νικήση.
Τώρα, κληρώθηκε στις πύλες τις Ηλέκτρες
ο Καπανεύς, γίγας αυτός και πιο μεγάλος
από τον πρώτο που είπαμε· κ' η έπαρση
είν' αυτουνού όχι να πης σα να 'ν' ανθρώπου·
τι λέει φοβέρες για τους πύργους μας τρομερές
π' άμποτε η Τύχη να μη δώση ν' αληθέψουν.

Θέλει δε θέλει, λέει, ο θεός, θενά κουρσέψη
την πόλη μας· κι ουδέ του Δία αν πέση ακόμη
ο κεραυνός να τον μποδίση θα ημπορούσε·
γιατί τις αστραπές και τα κεραυνοβόλια
όμοια με τις μεσημερνές, λέει, κάψες τα 'χει.
Και έχει σημάδι άντρα γυμνό που κρατεί φλόγα
και λάμπ' η δάδ' αρματωμένη στη δεξιά του
και με χρυσά ψηφιά «Θα κάψω, λέει, την πόλη».
Σ' αυτόν ποιος θα παραταχθή τον τέτοιον άντρα;
Ποιος άτρομος στις καύχησές του θα 'βγη εμπρός του;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Κι απ' το κέρδος αυτό άλλο γεννιέται κέρδος.
Η γλώσσ' αληθινά προδίνει των ανθρώπων
τους μάταιους λογισμούς· έτσι κι ο Καπανέας
μας φοβερίζει, έτοιμος και να το δείξη·
βρίζοντας τους θεούς το στόμα του γυμνάζει
σε μπόσικη χαρά, και θνητός όντας στέλνει
ξεφωνητά στο Δία λόγια φουσκωμένα.
Μα έχω τα θάρρη μου πως θα 'ρθη με το δίκιο
επάνω του του κεραυνού η φωτιά, που διόλου
με τις μεσημερνές τις κάψες δε θα μοιάζη.
Σ' αυτόν λοιπόν, όσο γλωσσάς και να 'ναι, αντίκρυ
έχει ταχθή, με αντρεία ψυχής, ο Πολυφόντης
φύλακας άξιος μπιστεμού, με τη βοήθεια

της Άρτεμης προστάτισσας και θεών των άλλων.

Λέγε άλλον τώρα σ' άλλες κληρωμένο πύλες.

ΧΟΡΟΣ

Ας πάη με τις φοβέρες του κι αυτός

κι αστροπελέκι ας τον ποδίση

πριν μεσ' στα σπίτια μου χυμίση,

και με περήφανο κοντάρι

απ' την παρθενική φωλιά μου

μπορέση να με ξεπορτίση.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Και λοιπόν ποιος κληρώθηκε θα πω κατόπι

σε πύλες· τρίτος του Ετέοκλου τρίτου ο κλήρος

από το βάθος πήδησε του χαλκού κράνους,

τις Νήτιδες με το στρατό του να προσβάλη.

Και τ' άτια του στροφογυρνά, που μες στα γκέμια

φρουμάζουν θέλοντας να πέσουν μες στις πόρτες,

κι άγρια σουρίζουν οι χυμοί που απ' τα ρουθούνια

τα φουσκωμένα φυσομάνισμα γιομίζουν.

Κ' είναι πλασμέν' η ασπίδα του μ' έν' άξιον τρόπο:

άντρας αρματωμένος τα σκαλιά 'νεβαίνει

σκάλας σε πύργο εχθρών, που θέλει να τον πάρη,

κι αυτός με χαραμμένα γράμματα φωνάζει

πως ουδ' ο Άρης θα τον βγάλη απ' τους πύργους.

Στείλε λοιπόν και κατ' αυτόν ένα να 'ν' άξιος
από ζυγό σκλαβιάς να σώζη αυτή την πόλη.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Λοιπόν θα στείλω αυτόν κ' η καλή ώρα να 'ναι!
και στέλλετ' ένας που δεν έχει την περφάνεια
στα χέρια του, ο Μεγαρεύς του Κρέοντος σπέρμα
απ' των Σπαρτών το γένος, που δε θα τρομάξη
το λυσσασμένο χουγιατό των αλογήσιων
φρουμανισμάτων να κωλώση από τις πύλες·
μα ή με το αίμα του το χρέος του θα πλερώση
στη γη μας, ή τους δυο τους άντρες και την πόλη
θα πάρη, που 'ν' επάνω στην ασπίδα εκείνου,
να στολίση μ' αυτά το πατρικό του σπίτι.
Λέγε άλλων καύχησες και μη μου τις ζηλεύης.

ΧΟΡΟΣ

Εύχομαι σε καλό να βγούν,
ω πρόμαχοι των εστιών μας,
και κείνοι ας βλαστημούν·
κι όπως περήφανα καυχούνται
με μανιωμένα φρένα,
έτσ' ας τους δη κι ο Δίας ο εκδικητής
με βλέμματα ωργισμένα.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τέταρτος τις γειτονικές κρατόντας πύλες
της Όγκας Αθηνάς, με αντάρρα στέκει εμπρός των
του Ιππομέδοντα η κορμοστασιά η μεγάλη.
Και τόσο αλώνι (της ασπίδας λέω τον κύκλο)
δείλιασα π' αναγύρισε και δεν τ' αρνιούμαι.
Δε θα 'ταν βέβαια του γλυκού νερού ο τεχνίτης
που τέτοια σκάλιξε δουλειά σ' αυτήν επάνω:
τον Τυφώνα που βγάζει από το στόμα φλόγες
με καπνό μαύρο, της φωτιάς το στριφτό αδέρφι·
και γύρου μ' αρμαθιές είναι στρωμένο φείδια
της κοιλοτούμπανής του ασπίδας το στεφάνι.
Ρέκαξ' αυτός κι απ' το θεό γιομάτος Άρη
λυσσάει για αίμα, σα μαινάδα, μ' άγρια μάτια·
και πρέπει απ' την ορμήν αυτού να φυλαχθούμε
π' από τώρα σκορπούν το φόβο οι κομπασμοί του.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Πρώτα, η Όγκα η Αθηνά, που 'ναι στημένη
κοντά στην πύλη, εχθρεύοντας τις περηφάνειες,
τον άγριον όφιο απ' τα κλωσσόπουλα θα διώξη·
έπειτα, ο γιός του Οίνοπου ο αντρείος Υπέρβιος
διαλέχτηκε γι' αυτόν, ποθώντας να ξαγκρίση
τη μοίρα του σ' αυτής της τύχης την ανάγκη·
ούτε στη δύναμη ούτε στην καρδιά ή την τέχνη
των αρμάτων ψεγάδι να του βρης δεν έχει·

κι ορθά τους έσμιξ' ο Ερμής· εχθροί κ' οι δύο τους

θα ῥθούν στα χέρια κι εχθρικούς θεούς επάνω
θα κρούζουν στις ασπίδες των, γιατί έχει ο ένας
τον τυφώνα που βγάζει από το στόμα φλόγες
και στου Υπέρβιου ο Δίας πατέρας την ασπίδα
στητός, τινάζει φλογερό στα χέρια βέλος.
Καθώς λοιπόν των θεών αυτών είναι η φιλία
έτσι κ' οι δυό οι αντίπαλοι βέβαια θα πράξουν·
κ' είμαστε με των νικητών εμείς το μέρος,
κείνοι των νικημένων· αφού βέβαια ο Δίας
ανώτερος στον πόλεμο απ' τον Τυφώνα είναι,
τον Δία κανείς να νικηθή δεν είδε ως τώρα,
και στον Υπέρβιο, σύμφωνα με το έμβλημά του,
ας τον γλυτώνη, πότυχε στ' όπλο του επάνω.

ΧΟΡΟΣ

Πιστεύω αυτός που στην ασπίδα του κρατεί
τον άγριο τον αντίμαχο του Δία
το δαίμονα το γιού της γης,
εικόνα μισητή κι απ' τους ανθρώπους
κι απ' τους πολύχρονους θεούς,
εμπρός στις πύλες μας αυτές
την κεφαλή του να συντρίψη.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ο θεός να δώση· κ' έρχομαι στον πέμπτο τώρα,

που τάχθηκε στη Βορεινή, την Πέμπτη πύλη,
κοντά στου Διογένους Αμφίονος το μνήμα.
Κι ομώνει στο κοντάρι πόχει---που καυχιέται
πως πιο κι απ' το θεό τιμά κι από το φως του---
πως ότι των Καδμείων την πόλη θα κουρσέψη
στου Δία το πείσμα· τέτοια λέει, βουνήσιας μάννας
βλαστάρι ωριόπλωρο κι αντρόπαιδον αρχάρης,
που ότι και ξεμυτάει στο μάγουλό του χνούδι,
σγουρή τρίχα δασειά που η πρώτη νιότη αδρύνει·
κι όμως ωμό κι όχι με το παρθενικό του
τ' όνομα σύμφωνο έχοντας το φρόνημά του
και γοργ' ανάβλεμμα, στέκει εμπροστά στις πύλες
κι όχι με δίχως καύχησες στις πύλες στέκει.
Γιατί εκουνούσε στη χαλκόδετή του ασπίδα
---το κυκλωτό προφύλαγμα του σώματός του---
της πόλεώς μας τ' όνειδος: της σαρκοφάγας
της Σφίγγας καρφωτή με τέχνη επάνω εικόνα
λαμπρή, κρουστή κ' έχει στα νύχια ένα Θηβαίο,
που επάνω του τα πότερα να πέφτουν βέλη.
Και φαίνεται ήρθεν όχι για να παζαρέψη
τον πόλεμο κι ουδέ το διάβα να ντροπιάση
του μακρυνού του δρόμου ο Αρκάς Παρθενοπαίος.
Ξένος αυτός, μα πρόθυμος για να πληρώση
καλά θροφεία στο Άργος, τέτοια φοβερίζει
τους πύργους μου, που είθε ο θεός να μην τα δώση.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Να ’ταν απ’ τους θεούς τα επίχειρα να βρίσκαν
των λογισμών των, κ’ ήθελε μαζί μ’ εκείνες
χαθούν πανάθλια οι ανόσιες καύχησές των.
Μα και γι’ αυτόν που λες βρίσκεται τον Αρκάδα
ένας με δίχως πολλά λόγια, μα που βλέπει
να δουλεύη το χέρι του, ο Άκτορας, τ’ άλλου
που ’παμε πρι αδερφός, και που δε θεν’ αφήση
μια γλώσσα δίχως φράκτες πλημμυρώντας έξω
από τις πύλες να πληθύνη τα δεινά μας,
κι ουδέ στα κάστρα μέσα να περάσ’ η εικόνα
του μισητού θεριού πόχ’ η εχθρική η ασπίδα·
μα ’π’ όξω , με τον κύρη της θα ’χη να κάμη
όταν θα τρώη πυκνές κρουξιές κατ’ απ’ την πόλη.
Κι αν θέλη ο θεός τα λόγια μου να βγούνε αλήθεια.

ΧΟΡΟΣ

Περνάει τα σωθικά μου ο φόβος
κι ορθές σηκώνουνταί μου οι τρίχες
ακούοντας τα παχιά τα λόγια
από το φουσκωμένο στόμα
ανθρώπων ασεβών,
π’ άμποτ’ εδώ από τους θεούς
τέλος κακό να βρουν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ο έκτος που θα πω είν' άνθρωπος με γνώση
κι αντρεία ξεχωριστή, ο Αμφιάρως μάντης.
Αυτός, ταγμένος στις Ομολωΐδες πύλες,
ένα σωρό βρισιές ψάλλει για τον Τυδέα,
τον αντροφόνο και της πόλεως ταραξία
τον πιο μεγάλο δάσκαλο κακών για τ' Άργος,
της Ερινύας κλητήρα, υπουργό θανάτου,
του Αδράστου συμβουλάτορα των κακών τούτων·
κ' ύστερα πάλι στρέφοντας στον αδελφό σου
με μάτια 'νάστροφα τον κράζει «Πολυνείκη»
χωρίζοντας σε δυό στο τέλος τ' όνομά του.
Και τέτοια λέει το στόμα του: «Είν' αυτό πράμα
που να το θέλουν οι θεοί; και να τ' ακούσουν
καλό, και να το λένε κ' οι κατοπινοί μας;
τη γη την πατρική και τους θεούς τους ντόπιους
ν' απορημάξης φέρνοντας στρατό απ' όξω;
Ποια τιμωρία θα στεγνώση δάκρυα μάννας;
και πώς η πατρική σου χώρα κυριευμένη
από το ζήλο σου, θα γίνη σύμμαχός σου;
Εγώ θε να δοξάσω αλήθεια αυτό το χώμα
κάτω από χώραν εχθρική κρυμμένος μάντης·
ας κτυπηθούμε, όχι άδοξο θάνατο ελπίζω».
Τέτοια, κρατώντας την ολόχαλκή του ασπίδα

ήσυχα ο μάντης έλεγε κι ούτε σημάδι
κανένα είχ' επάνω της γιατί αυτός θέλει
όχι να φαίνεται, μ' άριστος να 'ν' στ' αλήθεια
βαθύ καρπολογώντας μες στο νου του αυλάκι
που μέσαθ' του οι πάνσοφες βουλές βλασταίνουν.
Γι' αυτόν σοφούς κι αντρείους να στέλνης αντιμάχους
γιατί όποιος σέβεται θεό, να τον φοβάσαι.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Ω τύχη αλλοίμονο, που σμίγεις τους ανθρώπους
τον ευσεβή μαζί με τους ασεβεστέρους!
Μες σ' όλα τίποτε χειρότερο δεν έχει
απ' την κακή τη συντροφιά· σοδειά δεν είναι
να περιμένης. Θάνατος καρπολογιέται
μονάχ' από της αμαρτίας τα χωράφια.
Γιατί, σαν μπη ένας δίκαιος μες σε καράβι
με ναύτες παρανόμους κι άξιους για το κάθε,
μαζί με την αντίθετη τη γενιά βουλιάζει·
ή με τους συντοπίτες του τους εχθροξένους
που δεν θυμούνται το θεό, και δίκαιος να 'ναι,
στα ίδια δίχτυα πιάστηκε με τους αδίκους
κι απ' του θεού την ίδια οργή χάθηκε μ' όλους .
Έτσι κι αυτός, του Οϊκλέους ο γυιός ο μάντης,
φρόνιμος, δίκαιος, ευσεβής κι αγαθός άντρας
μέγας προφήτης, σμίγοντας χωρίς να θέλη

μ' αυθαδοστόμους ασεβείς ανθρώπους, όπου
να στρέψουν πολεμούν τη μακριά στράτα πίσω,
---ο θεός το θέλει---θα συρθή κι αυτός μαζί τους.

Και ναι μεν, νομίζω πούτε καν δε θα προσβάλη
αυτός τις πύλες, κι όχι βέβαια από δειλία,
μα ξέρει πως ανάγκ' είναι να σκοτωθούνε,
αν θα καρποφορήσουν οι χρησμοί του Φοίβου·
όμως σ' αυτόν αντίκρυ θυρωρό θα τάξω
εχθρόξενο το δυνατό Λασθένη, που είναι
στη γνώση γέροντας, μα έχει κορμί ενός νέου
γοργοπόδαρη ορμή κι όχι οκνηρό το χέρι
τ' απόσκεπα ν' αρπάξη εχθρού με το κοντάρι·
κ' ή να σωπαίνει ή τα πρεπά αγαπά να λείη·
μα η νίκη δώρο του θεού στον άνθρωπο είναι.

ΧΟΡΟΣ

Εσείς π' ακούτε, θεοί, από ψηλά
τα δίκια μου παρακάλια
κάμετ' η πόλη να νικήση·
και στων εχθρών, που πλάκωσαν τη γη μου, τα κεφάλια
στρέψατε του πολέμου τα κακά,
κι όξω απ' τους πύργους κεραυνούς
ο Δίας να τους κάψη ας ρίζη.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Και τώρα έβδομος στην έβδομη την πύλη,
ο ίδιος ο αδερφός σου, τι κατάρες λέει
θα πω και τι κακά να βρούνε αυτή την πόλη·
τα κάστρα μας αφού πατήση και της χώρας
κηρυχθή βασιλιάς, της νίκης ν' αλαλάξη
παιάνα κ' έπειτα να 'ρθή με σε στα χέρια
κ' ή να ποθάνη πλάι σου σκοτώνοντάς σε
ή ζωντανό σου εκδικηθή την ατιμία
της εξορίας του διώχνοντας όμοια και σένα.
Τέτοια φωνάζει και καλεί τους γενεθλίους
θεούς της πατρικής του χώρας, να γενούνε
επάκουοι αυτών του των ευχών, ο Πολυνείκης.
Κι ασπίδα καλοβάσταγη κρατάει καινούργια
μ' επάνω της διπλό σημάδι δουλεμένο:
έναν πολεμιστή να ιδής χρυσοφτιασμένο
που μια γυναίκα με σεμνό τρόπ' οδηγάει·
η Δίκη λέει πως είναι τάχα, καθώς λένε
τα γράμματα: Θα φέρω πίσω αυτόν να πάρη
τη χώρα του και των σπιτιών του την κυβέρνηια.
Τέτοιες εκείνων είναι οι φαντασιές· τώρα
ο ίδιος κρίν' εσύ ποιο σκέπτεσαι να στείλεις.
Βέβαια παράπονο μ' εμέ για τις ειδήσεις
που σου 'φερα δε θα 'χης· μα ο ίδιος τώρα
κρίνε το πλοίο της πόλεως να κυβερνήσης.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Ω θεομίσητ' εσύ και πολύ θεοβλαμμένη
του Οιδίπου, ω παντοδάκρυτη γενεά δική μου,
ωιμέ! και πίνουν τώρα οι πατρικές κατάρες.
Μα δεν ταιριάζουν οδυρμοί μηδέ και θρήνοι
μήπως και πιο ανυπόφορους γόους γεννήσουν,
τώρα γι' αυτόν, που τόσο αξίζει τ' όνομά του,
γρήγορα θε να μάθομε πώς θα του βγούνε
τα εμβλήματα του κι αν θε να τον φέρουν πίσω
τα χρυσά γράμματα που στην ασπίδα επάνω
με της ψυχής του ξεφρενιάζουνε τη λύσσα.
Αλήθεια, αν παραστέκονταν του Δία η κόρη,
η αγία Δίκη, στα έργα του και τις βουλές του,
ίσως να γένουνταν κι αυτό· μα ούτε σα βγήκε
απ' τα σκοτάδια της μητρός του, ούτε στα χρόνια
τα παιδικά του, ούτε στην πρώτη ακόμη νιότη,
κι ουδέ σαν άδρυναν οι τρίχες του γενειού του,
η Δίκη καταδέχτηκε να τον κοιτάξει,
κι ουδέ λοιπόν στο ρήμαγμα της πατρικής του
της γης, θαρρώ, πως δίπλα του να στέκη τώρα.
Ειδ' απ' αλήθεια ψεύτικο τ' όνομα θα 'χε
η Δίκη, αν πήγαινε μαζί με τέτοιον άντρα
που όλα μπορεί με το νου πόχει να τολμήση.
Σ' αυτά τα θάρρη μου έχοντας θα πάγω ο ίδιος
να του έβγω αντίκρυ· και ποιος άλλος με πιο δίκιο;

άρχοντας μ' ἄρχοντα και μ' αδερφόν αδέρφι
κ' εχθρός μ' εχθρόν θα κτυπηθώ. Φέρε μου αμέσως
τις κνημίδες, προφύλαγμα πετρών και τόξων.

ΧΟΡΟΣ

Μη πολυαγάπητο, του Οιδίπου τέκνον, γίνης
όμοιος στο νου μ' αυτόν που όσ' άκουσε τ' αξίζουν·
είν' αρκετοί Θηβαίοι με τους Αργείους στα χέρια
να 'ρθουν· γιατί ξεπλύνετ' ένα τέτοιοι αίμα·
μα δυό αδερφών ο θάνατος έτσι απ' το ίδιο
το χέρι τους, ποτέ το κρίμ' αυτό δε λυώνει.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Να 'ταν χωρίς να ντροπιασθή κανείς να πάθη
ένα κακό, το δέχομαι, γιατί έτσι θα ήταν
κέρδος μονάχα ο θάνατος· μα μια ατυχία
μαζί με την ντροπή, μην πης πως φέρνει δόξα.

ΧΟΡΟΣ (Κοιμός)

Τέκνο τι μελετάς; η θεοβλάβη, που
με λύσσα πολεμόχαρη γιομίζει σου το νου,
μη σε ξεσύρη· την αρχή πνίξε πάθους κακού.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Μ' αφού ο θεός βιάζει να γίνη ό, τι θα γίνη

ας πάη, μια που 'λαχε του Κωκυτού το κύμα,
στον άνεμ' όλ' η θεομίσσητ' η γενεά μας.

ΧΟΡΟΣ

Πολύ ωμοβόρα επιθυμιά σε σπρώχνει φονικό
να κάμης, που πικρό θε να 'χη τον καρπό,
γιατί 'ναι ασυγχώρητο το αίμα τ' αδερφικό.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Γιατ' η κακιά κατάρα του καλού πατρός μου
μου λέει, καθώντας δίπλα μου μ' άκλαυτα μάτια
πως κέρδος μια ώρ' αρχύτερα θε να 'ναι ο χάρος.

ΧΟΡΟΣ

Μα εσύ μη δίνης αφορμή και δε θα ονομασθής
δειλός ποτέ, όταν καλά ταιριάσης τη ζωή·
φεύγει απ' τα σπίτια εκείνων η μαυρογνέφαλη Ερινύς
που τη θυσία τους δέχονται καλόγνωμα οι θεοί.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Τώρ' από μιάς μας ξεγνοιστήκανε οι θεοί μας,
και μόνο ευπρόσδεκτ' είν' η χάρη του χαμού μας·
γιατί λουπόν τη μοίρα μου να γαλιφεύω;

ΧΟΡΟΣ

Καν τώρα που 'ναι δίπλα σου, γιατί με τον καιρό
μπορεί τη γνώμη στρέφοντας η Μοίρα σου να 'ρθή
μεταλλαγμένη, μ' άνεμο φυσώντας πιο απαλό,
μα τώρ' ακόμα μέσα της άγρια λαβρίζει οργή.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Και αλήθεια οι κατάρες λαβρίζουνε του Οιδίπου,
και πολύ αληθινές οι ονειροφαντασιές μου
που του πατρός μας την κληρονομιά μεράζουν.

ΧΟΡΟΣ

Εμάς, γυναίκες, άκουσε κι α δε μας στρέγης.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Λέγετ' αρκεί να γίνονται· και λίγα λόγια.

ΧΟΡΟΣ

Μην πας εσύ το δρόμο αυτό στις Εφτά πόρτες.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Δε με στομώνεις καθώς είμαι ακονισμένος.

ΧΟΡΟΣ

Όμως τιμά ο θεός, κι αν και κακή, τη νίκη.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Το λόγο αυτό δεν πάει να στρέγη ο στρατιώτης.

ΧΟΡΟΣ

Μα το αίμα του ίδιου σου αδερφού θες να τρυγήσης;

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Σα δίνουν το κακό οι θεοί δεν το ξεφεύγεις.

ΧΟΡΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΤΑΣΙΜΟ

Τρέμω τη σπιτοκαταλύτρα
θεά, που με θεούς δε μοιάζει,
την παναλήθευτη κακών
προφήτισσα, την Ερινύα,
που εκάλεσαν ευχές πατρός,
μήπως τις ξώφρενες σε τέλος βγάλη
του θεοβλαμμένου Οιδίποδα κατάρες·
και τις ταχαίν’ η ολέθρια των τέκνων του η αμάχη.

Ένας ξένος τους κλήρους κυβερνά
ο Χάλυβος, π’ απ’ τη Σκυθία μας ήρθε,

και που μεράζει την κληρονομιά
με το πικρό σκληρόκαρδο μαχαίρι,
και τους κληρώνει τόση γη να κατοικούν
όση και να βαστούνε πεθαμένοι,
απ' τους μεγάλους κάμπους των
τέλεια ξεκληρισμένοι.

Όταν πεθάνουν με το χέρι
ο ένας του άλλου σκοτωμένοι
και πιούν τα χώματα της γης
μαυρόπηχτο το αίμα της πληγής,
το κρίμα των ποιος θενά καθαρίση;
Ποιος να τους λούση θα θελήση;
Ω νέες των σπιτιών τους συμφορές,
που σ' ένα σμίγετε με τις παλιές!

Λέω την παλιά την αμαρτία,
που ήυρε ταχιά την τιμωρία
μα κι ως την τρίτη τη γενιά βαστά·
όταν ο Λάιος---πεισματικά
του Απόλλωνος, που του είπε τρεις φορές
απ' τα μεσόμφαλα μαντεία τα Πυθικά
από βαρειές να σώση συμφορές
την πόλη του, πεθαίνοντας δίχως παιδιά---

Μ' απ' τις ανόητες νικημένος ηδονές
το θάνατον εγέννησε στον εαυτό του,
Οιδίποδα τον πατροκτόνο,
που ετόλμησε στο αγνό χωράφι
να σπείρη, της μητρός που ετράφη,
μια φύτρα στο αίμα βουτημένη·
κ' η Αβουλία τους νύμφιους έσμιξε
τους ξώφρενους σ' ένα κρεβάτι.

Και φέρνει κύματα σα θάλασσα κακών
που το ένα πέφτει, τ' άλλο τρίκορφο ανεβαίνει
κι ολόγυρα στις πόλης μας
την πρύμνα βράζοντας φουσκώνει·
κι ανάμεσό μας σκέπη αδύναμη
πύργος το λίγο πάχος του στυλώνει·
και τρέμω με τους βασιλιάδες της να μη
βουλιάξη δαμασμέν' η πόλη.

Γιατί σε τέλος βγαίνουνε με τον καιρό
οι αρχαίες κατάρες με βαρειά στροφή της τύχης.
Ο όλεθρος τον προσπερνά έν' άνθρωπο φτωχό,
μα φέρνει συγκλαδόκορμο ξερρίζωμα
των πλούσιων των αχόρταγων ανθρώπων
η ευτυχία που θενά παραπαχύνει.

Ποιόν άνθρωπον εθαύμασαν καμιά φορά

τόσον πολύ κ' οι σπιτικοί κ' οι ξένοι
κ' η πολυσύχναστη της πόλεως αγορά,
όσο επιμούσαν τότε τον Οιδίποδα,
όταν μας λύτρωσε τον τόπο
από το τέρας π' άρπαξε τόσες ψυχές ανθρώπων;

Μα όταν στο τέλος ένοιωσεν
ο μαύρος τους αθλίους του γάμους,
τον πόνο του δε βάσταξε
και στη μανία της καρδιάς του
διπλά έκαμε κακά·
με το πατρόκτονό του χέρι
τα μάτια του έχυσε σπηρουνιαστά.

Και στων παιδιών του έρριξε
τις κεφαλές κατάρες οργισμένες
γιατί τα γέννησε και τα 'θρεφε,
πικρόγλωσσες, αλλοίμονο, κατάρες·
το βió τους να μεράσουν μια φορά
με το σπαθί στο χέρι· και φοβούμαι
να μην το κάμη η Ερινύς τώρα γοργά.

ΤΡΙΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λάβετε θάρρος, ευγενών μητέρων κόρες,
από ζυγόν εγλύτωσε σκλαβιάς η πόλη·
πέσαν οι κομπασμοί αντρών υπερηφάνων,
ήρθ' η γαλήνη και δεν έκαμε το πλοίο
νερ' απ' το βροντοχτύπημα της τρικυμίας,
βάσταξε ο πύργος και στεριώσαμε τις πύλες
μ' αξιόχρεους πολύ προστάτες μονομάχους.

Πάνε καλά τα πιότερα στις έξι πύλες·
την έβδομην, ο σεβαστός εβδομαγέτης
ο άναξ Απόλλων διάλεξε για να εκδικήση
επάνω στου Οιδίποδος τη γενιά τώρα
του Λάιου τις παλιές τις κακοκεφαλιές του.

ΧΟΡΟΣ

Τι νέο πάλι να 'τυχε πράμα στην πόλη;

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ο ένας τον άλλο σκότωσε και πάνε εκείνοι

ΧΟΡΟΣ

Τι; Ποιοι; Τρελλαίνομ' απ' των λόγων σου το φόβο.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Βάστα το νου σου κι άκουγε· οι γυιοί του Οιδίπου

ΧΟΡΟΣ

Ωιμένα η μαύρη! συμφορών προφήτης είμαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Λόγο δεν έχει· εφάγανε κ' οι δυό τους χώμα.

ΧΟΡΟΣ

Έφθασαν ως εκεί; Βαρεία, μα πε μου τα όμως.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Έτσι με χέρια αδερφικά εσκοτώθηκαν.

ΧΟΡΟΣ

Κ' έτσι πολύ κοινή των δυό ήταν η τύχη.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Κι αυτή αφανίζει την τρισάθλια γενεά τους.

Τέτοια αφορμή λοιπόν χαράς μαζί και λύπης

έχομ' εμείς· η πόλη μας νικά, μα οι δυό μας

οι άρχοντες και στρατηγοί με δουλεμένο

σίδερο σκυθικό τα κτήματά τους όλα

μεράσανε, και θα 'χουν όση στην ταφή τους

θα πάρουν χώρα, σύμφωνα με τις κατάρες

κάνοντας κατοχή τις άθλιες του πατρός των.

Σώθηκ' η πόλη, μα των δυό της βασιλιάδων

ήπιε το αίμα η γη τ' αλληλοσκοτωμού των.

ΧΟΡΟΣ (αναπαιστικόν)

Ω μεγάλε θεέ Δία και σεις πολιούχοι
θεοί, που του Κάδμου τους πύργους
διαφεντεύετ' αυτούς,
χαρά τάχα να δείξω και τραγούδια να πω
για της πόλης μας τη σωτηρία
ή να κλάψω τους άμοιρους και θλιβερούς
πολεμάρχους;
όπου βέβαια σύμφωνα με τ' όνομά τους
ε τ ε ό κ λ ε ι τ ο ι αλήθεια και π ο λ υ ν ε ι κ ε ί ς
απ' την άδικη γνώμη τους πάνε.

ΤΡΙΤΟ ΣΤΑΣΙΜΟ

Ω μαύρη και τελεία κατάρα
του Οιδίποδα και της γενεάς του,
ένα κακό μου πέφτει στην καρδιά μου σύγκρυο
και σαν μαινάδα για τον τάφο τους
εξέσπασα σε μοιρολόγια,
ακούοντας το αιματοκύλισμα
και τον κακό το θάνατο που βρήκαν·
καταραμένη αλήθει' αυτή
του κονταριού τώνε η συναυλία!

Το 'βγαλε πέρα κι ούτε απόκαμε
η ευχή που 'δωσε ο πατέρας,
ως πέρα η ανυπάκουη γνώμη εβάσταξε
του Λάιου· και τώρα γνοιάζομαι
την πόλη μας, γιατί δεν χάνουνε
τη δύναμή τους οι χρησμοί. Ω πολυστέναχτοι,
ανήκουστο που εκάμετε το πράμα
κ' ήρθαν αλήθεια συμφορές
να κλαίη κανείς όχι με λόγια.

ΕΞΟΔΟΣ

Νά τ' αυτοφάνερα, όσα μας είπε ο κήρυξ....
πένθος διπλό και συμφορά διπλή
των δύο νεκρών που σκότωσε
ο ένας τον άλλο·
διπλά σωστά σφαχτάρια αυτά
και τι να πω;
Τι άλλο, ή πόνοι σ' άλλους πόνους
μέσα στα σπίτια θρονιασμένοι;
Μα με τον πρίμον αγέρα, φίλε, των θρήνων
στις κεφαλές σας λάμνετε γύρω
κουπιά τα χέρια σας για την πομπή
που πάντ' ανάμεσα 'πό τον Αχέροντα τραβάει και πάει

τον άγιο δρόμο της που τον περνούνε μαύρα πανιά,
δρόμον ανήλιαγο, που δεν τον πάτησε ποτέ ο Απόλλωνας
και φέρνει πέρα
στην παντοδόχα κι άφαντη ξέρα.

Αλλά ιδού τες αυτές, να πληρώσουν πικρό
χρέος έρχονται, η Αντιγόνη κ' η Ισμήνη,
να θρηγήσουν τα δυό τους αδέρφια·
και θαρρώ με το δίκιο στ' αλήθεια
από μες στα βαθύκολπα ωραία τους στήθια
της καρδιάς των θα χύσουν τον πόνο.

Αλλ' εμείς είναι δίκιο και πριν απ' αυτές
τον παράφωνον ύμνον
να τονίσωμε των Ερινύων
κι από πάνω να ψάλλωμε
μισητό τον παιάνα του Άδου.

Ω πιο δυστυχισμένες εσείς αδερφές
απ' όλες που ζώστρα στη μέση τους γύρω φορούνε
δακρύζω, στενάζω και δόλος κανένας δεν είναι
πως ότi απ' τα βάθη δεν κλαίω της ψυχής.

Ωιμέ, ωιμέ, κακόγνωμοι
στους φίλους ανυπάκουοι
στις συμφορές αδάμαστοι,

τα πατρικά ερημάξετε
σπίτια με την αμάχη σας!
Άθλιοι βέβαια που ηύρανε
και θάνατο αθλιώτατο
για των σπιτιώ τους χαλασμό.

Τους τοίχους κάτω ερρίζατε,
αλλοίμονο, μονάχοι σας
και πικρούς θρόνους είδετε·
μα τώρα εσυβαστήκετε
με το σπαθί στο χέρι.
Κι αλήθεια η σεβαστή Ερινύς
του Οιδίποδα πατέρα σας
ετέλειωσε τις κατάρες.

Απ' τα ζερβά τρυπημένοι.
-Κι αλήθεια τρυπημένοι
στα ομόσπλαχνα πλευρά.
-Αλλοί, δυστυχισμένοι,
αλλοί και στις κατάρες
που φέραν την αντίφονη τη συμφορά!
-Λαβωματιά πέρα για πέρα
στα σπίτια τους και στα κορμιά,
μ' ανήκουστην αψιθυμιά
με μοίραν όχι διάφορη

απ' την κατάρα του πατέρα.

Και μες στην πόλη ο στεναγμός
περνά· στενάζουνε κ' οι πύργοι
κ' η χώρα που τους αγαπούσε
και στους διαδόχους μένουνε
τα κτήματα, γι' αυτά που η αμάχη
κι ο άθλιος θάνατος τους βρήκε.

-Με ισιάδα μεραστήκανε
οι αψίκαρδοι τα κτήματά τους,
κ' οι φίλοι τους παράπονο δεν έχομε
με το συβιβαστή τους
και δε χαρίστηκεν ο Άρης.

Έτσ' είναι τώρα σιδεροχτυπημένοι
και τους προσμένει σιδεροχτυπημένη,
ίσως να πη κανείς «και ποια;»,
των πατρικών τους τάφων η κληρονομιά.

Πολύς αχός τους προβοδά
σπαραχτικ' απ' τα σπίτια μοιρολόγια
γιομάτα πόνους και στενάγματα,
που βγαίνουν μοναχά,
άραχλα κι άχαρα, π' αλήθεια
κλαίμε απ' τα βάθη της καρδιάς,
που για τους δυό τους βασιλιάδες

λυώνει απ' το κλάμ' αληθινά.

Κ' έχεις ακόμη να πης για τους αθλίους
πόσα στην πόλη κάμανε κακά
και πόσα και στα τάγματα όλων των ξένων
που πάθαινε στον πόλεμο τόση φθορά.
Δυστυχισμένη που τους εγεννούσε,
μες σ' όλες τις γυναίκες όσες
μαννάδες λέγονται παιδιών,
που πήρεν άντρα το δικό της γυιό,
και γέννησε αυτούς που τέτοιο τέλος
τους βρήκε, να σκοτώσουνε ο ένας τον άλλο
με χέρι αδερφικό.

Αλήθεια αδερφικά και πανωλέθρια
και μ' όχι φιλικά λαβώματα
με φρένα μανιωμένα
στο τέλος της αμάχης των.

Τώρα η έχθρητα έπαυσε
και σμίξανε στα χώματα
τα αιματοποτισμένα
και τώρα είναι αληθινά
κ' οι δύο τους ένα αίμα.

Πικρός στις μπερδεψιές ξεχωριστής
ο ξένος ο περατινός που βγήκε απ' τη φωτιά,

τ' ακονισμένο σίδερο· και της κληρονομιάς
πικρός ο Άρης στάθηκε μα κι άξιος μεραστής
και την κατάρα του πατρός έβγαλε αληθινή.

Έχουν το μερδικό που ελάχανε·
από τη μερασιά, ω οι μαύροι, των κτημάτων
και κάτω απ' το χώμα που τους σκέπασε
άβυσσο πλούτο τώρα θα 'χουν.

Ωιμέ! που εστεφανώσετε
με συμφορές πολλές τα σπίτια·
και στερνά τώρα ερέκαξαν
στριγγά τον Επινίκιο οι Κατάρες
αφόντας τ' ασταμάτηγο φευγιό
επήρ' η γενεά και πάει.

Της Άτης στέκεται το τρόπαιο
στις πύλες που σκοτώθηκαν και μόνο
αφού τους δυό τους νίκησεν
ελούφαξε κ' η Μοίρα.

Ο θρήνος της Αντιγόνης και της Ισμήνης

ΑΝΤΟΓΟΝΗ

Πληγήν έδωσες, πληγήν έλαβες.

ΙΣΜΗΝΗ

Τον εσκότωσες και σκοτώθηκες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Με κοντάρι τον σκότωσες.

ΙΣΜΗΝΗ

Με κοντάρι σκοτώθηκες

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ω, κακόπραγος.

ΙΣΜΗΝΗ

Ω, κακόπαθος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Χυθήτε θρήνοι μου.

ΙΣΜΗΝΗ

Χυθήτε δάκρυά μου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Από τους θρήνους το νου μου χάνω.

ΙΣΜΗΝΗ

Απ’ την καρδιά μου θρηνώ, στενάζω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ω πολυθρήνητ' εσύ.

ΙΣΜΗΝΗ

Και συ πάλι τρισάμοιρε.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Από δικό εσκοτώθηκες.

ΙΣΜΗΝΗ

Και συ δικόν εσκότωσες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Διπλά να λες.

ΙΣΜΗΝΗ

Διπλά ν' ακούς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Διπλές μας στέκουν συμφορές.

ΙΣΜΗΝΗ

Αδερφικές τις αδερφές.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΑΙ ΙΣΜΗΝΗ

Ιώ, Μοίρα, μεγαλόδωρη πόνων πικρών
και τρανή του Οιδίποδα
μαύρη Ερινύα, μεγάλη σου η δύναμη.
Αι, αι---Αι, αι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Συμφορές κακοθώρητες.

ΙΣΜΗΝΗ

Επιστρέφοντας μόφηρες.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Για να σκοτώση ήρθε γυρνώντας.

ΙΣΜΗΝΗ

Και χάνει τη ζωή του ορμώντας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Την έχασεν αλήθεια αυτός.

ΙΣΜΗΝΗ

Και την επήρε κι αυτουνού.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ω αθλία μανία.

ΙΣΜΗΝΗ

Και τρισάθλια πάθη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Πολυστέναχτες λύπες.

ΙΣΜΗΝΗ

Πολυθρήνητες θλίψεις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΑΙ ΙΣΜΗΝΗ

Ιώ, Μοίρα, μεγαλόδωρη πόνων πικρών
και τρανή του Οιδίποδα
μαύρη Ερινύα μεγάλη σου η δύναμη.

Αι, αι---Αι, αι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Δοκίμασες κ' έχεις να πης.

ΙΣΜΗΝΗ

Πίσω δεν έμεινες και συ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Αφού στην πόλη γύρισες.

ΙΣΜΗΝΗ

Κι αρματωμένος στάθηκες
αντίκρυ στο κοντάρι του.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Φριχτά να λες.

ΙΣΜΗΝΗ

Φριχτά ν’ ακούς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ωιμέ κακά.

ΙΣΜΗΝΗ

Ωιμέ δεινά.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Στα σπίτια και στη χώρα μας.

ΙΣΜΗΝΗ

Κι ακόμα πότερο σε με.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Αλλοίμονό σου βασιλιά μου Ετεοκλή.

ΙΣΜΗΝΗ

Απ’ όλους πιο πολύκλαυτε, αλλοί και συ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΑΙ ΙΣΜΗΝΗ

Ωιμέ που ετυφλωθήκατε
απ’ των θεών τη βλάβη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Ωιμένα, τα κορμάκια σας
ποιος τόπος γης θα λάβη;

ΙΣΜΗΝΗ

Σε ποιο θε να τα θάψωμε
χώμα πιο τιμημένο;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΑΙ ΙΣΜΗΝΗ

Ω μνήμα, στου πατέρα σας
το πλάι ετοιμασμένο!

ΚΗΡΥΞ

Πρέπει ό, τι αποφάσισαν κι αποφασίζουν
οι προύχοντες αυτής της πολιτείας του Κάδμου,
να πω να μάθετε.---Αυτόν, τον Ετεοκλέα,
που απ’ αγάπη της πατρίδας του έχει πέση
εκεί όπου αξίζει στα καλά τα παλικάρια,

να θάψουν με τιμές στη χώρα' αποφασίζουν·
τέτοια έχω λάβη προσταγή να λέω για τούτον.
Μα τον νεκρό αδερφό του αυτόν, τον Πολυνείκη,
άταφος έξω να ριχτή, θροφή των σκύλων,
γιατί είναι χαλαστής της χώρας των Καδμείων,
αν κάποιος από τους θεούς δεν του κρατούσε
το δόρυ του, μα και νεκρός την αμαρτία
των θεών θα 'χη της πατρίδας του, γιατί ήρθε
με ξένο απ' έξω στράτευμα, ατιμάζοντάς τους
κ' εκούρσευε τη χώρα του. Λοιπόν ωρίσθη
άτιμη απ' τα όρνια τα πετούμενα να λάβη
ταφή κι άξια να βρη τα επίχειρά του, δίχως
να του σωριάσουν χέρια χώμα για μνημούρι,
δίχως να τιμηθή με οξύβοα μοιρολόγια,
δίχως φίλος κανείς το ξόδι του ν' ακλουθήση·
τέτοιαν απόφαση έλαβαν οι πρόκριτοί μας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Μα κ' εγώ πάλι στους προκρίτους λέω της Θήβας:
κι αν κανείς άλλος δε θελήση να τον θάψη
μαζί μ' εμένα, μόνη μου θε να τον θάψω,
κι απάνω μου αυτόν τον κίνδυνο θα πάρω
τον αδερφό μου θάβοντας· ντροπή δεν το 'χω
να δείξω ανυπάκουη αναρχία στην πόλη.
Είναι ισχυρός δεσμός το κοινό σπλάχνο, όπου

ελάβαμε ζωή κ' οι δύο, από μια μάννα

δυστυχισμένη κ' έναν άμοιρο πατέρα.

Λοιπόν, ψυχή μου, θέλοντας πάρ' και συ μέρος

απ' το κακό που αθέλητα έκαμ' εκείνος

και, ζωντανή, φιλάδελφο φρόνημα δείξε

στον πεθαμένο·---κι ουδέ οι λύκοι θα γευτούνε

τις σάρκες του οι λιμάντεροι· ας μην το βάλη

κανείς στο νου του· γιατί' εγώ, αν και γυναίκα,

τάφο και χώσμα θα 'βρω τρόπο να του κάμω,

φέροντας στου βυσσινιού μου πέπλου τον κόρφο

να τον σκεπάσω· και μην πης αλλιώς πως θα 'ναι·

τρόπο θα βρή το θάρρος μου για να το πράξη.

ΚΗΡΥΞ

Σου λέω στην πόλη ενάντια μη θες να κάμης.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Και γω σου λέω τα περιττά σε με μην κρίνης

ΚΗΡΥΞ

Σκληρός ο λαός, μια που απ' τον κίνδυνο γλυτώση.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Σκλήριζε, μα όμως άταφος αυτός δε μένει.

ΚΗΡΥΞ

Μα αυτόν που η πόλη εχθρεύεται, συ θα τον θάψης;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Έχει κριθή από τους θεούς τώρα πιά τούτος.

ΚΗΡΥΞ

Όχι όμως πριν σε κίνδυνο ρίξη τη χώρα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Το άδικο μ' άδικο ηθέλησε να το πληρώση.

ΚΗΡΥΞ

Μ' αντίς για ένα, το άχτι του το 'βγαζε σ' όλους.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Στερνή τελειώνει από τους θεούς η Έρις το λόγο·

μα θα τον θάψω και τα λόγια σου μη χάνης.

ΚΗΡΥΞ

Κάμε του κεφαλιού σου· εγώ---είπα κι απόειπα.

ΧΟΡΟΣ

Αλλοίμον' αλλοίμονο!

ω μεγάλόγνωμες, σπιτοκαταλύτρες,

Κήρες Ερινύες, που και του Οιδίποδα

ξεπατώσεται' έτσι πρόρριζα το γένος,

τι να γένω, τι να κάμω, τι να σοφιστώ;

πώς να το τολμήσω, μήτε να σε κλάψω

μήτε και νεκρό να σε ξοδιάσω;

Μα φοβούμαι---και τραβιούμαι---

την οργή των πολιτών.

Αχ, εσένα πολλές θα σε κλάψουνε

μοιρολογήτρες.

Μα εκείνος ο άθλιος αθρήνητος

με μονάχα το κλάψιμο της αδερφής

θε να πάη---και ποιος να το στρέξει;

Α΄ ΗΜΙΧΟΡΙΟ

Άρα κάμ' η πόλη κι ας μην κάμη

όσοι κλάψουνε τον Πολυνείκη,

αλλ' εμείς θε να πάμε μαζί να τον θάψουμε

συνοδεία της· γιατί στη γενιά της

είναι τούτη η θλίψη κοινή.

Ενώ η πόλη μια έτσι και μια πάλι αλλιώς

παραδέχεται πάντα το δίκιο.

B' ΗΜΙΧΟΡΙΟ

Και μεις πάλι θα πάμε μ' αυτόν

καθώς το σωστό

παραδέχεται' η πόλη μαζί και το δίκιο.

Γιατί, πρώτα ο θεός και του Δία η βουλή,

αυτός τη διαφέντεψεν έπειτα πότερο

των Καδμείων την πόλη, να μη θαλασσώση

και να μην την πατήση

το κύμα των ξένων αντρών.

ΤΕΛΟΣ

End of the Project Gutenberg EBook of Seven Against Thebes, by Aeschylus

*** END OF THIS PROJECT GUTENBERG EBOOK SEVEN AGAINST THEBES ***

***** This file should be named 17996-h.htm or 17996-h.zip *****
This and all associated files of various formats will be found in:
<http://www.gutenberg.org/1/7/9/9/17996/>

Produced by Christos Alexandridis, Publisher Fexis, 1911,
Translation into Modern Greek by Ioannis Gryparis

Updated editions will replace the previous one--the old editions
will be renamed.

Creating the works from public domain print editions means that no
one owns a United States copyright in these works, so the Foundation
(and you!) can copy and distribute it in the United States without
permission and without paying copyright royalties. Special rules,
set forth in the General Terms of Use part of this license, apply to
copying and distributing Project Gutenberg-tm electronic works to
protect the PROJECT GUTENBERG-tm concept and trademark. Project
Gutenberg is a registered trademark, and may not be used if you
charge for the eBooks, unless you receive specific permission. If you
do not charge anything for copies of this eBook, complying with the
rules is very easy. You may use this eBook for nearly any purpose
such as creation of derivative works, reports, performances and
research. They may be modified and printed and given away--you may do
practically ANYTHING with public domain eBooks. Redistribution is
subject to the trademark license, especially commercial
redistribution.

*** START: FULL LICENSE ***

THE FULL PROJECT GUTENBERG LICENSE
PLEASE READ THIS BEFORE YOU DISTRIBUTE OR USE THIS WORK

To protect the Project Gutenberg-tm mission of promoting the free
distribution of electronic works, by using or distributing this work
(or any other work associated in any way with the phrase "Project
Gutenberg"), you agree to comply with all the terms of the Full Project
Gutenberg-tm License (available with this file or online at
<http://gutenberg.org/license>).

Section 1. General Terms of Use and Redistributing Project Gutenberg-tm
electronic works

1.A. By reading or using any part of this Project Gutenberg-tm
electronic work, you indicate that you have read, understand, agree to
and accept all the terms of this license and intellectual property
(trademark/copyright) agreement. If you do not agree to abide by all
the terms of this agreement, you must cease using and return or destroy

all copies of Project Gutenberg-tm electronic works in your possession. If you paid a fee for obtaining a copy of or access to a Project Gutenberg-tm electronic work and you do not agree to be bound by the terms of this agreement, you may obtain a refund from the person or entity to whom you paid the fee as set forth in paragraph 1.E.8.

1.B. "Project Gutenberg" is a registered trademark. It may only be used on or associated in any way with an electronic work by people who agree to be bound by the terms of this agreement. There are a few things that you can do with most Project Gutenberg-tm electronic works even without complying with the full terms of this agreement. See paragraph 1.C below. There are a lot of things you can do with Project Gutenberg-tm electronic works if you follow the terms of this agreement and help preserve free future access to Project Gutenberg-tm electronic works. See paragraph 1.E below.

1.C. The Project Gutenberg Literary Archive Foundation ("the Foundation" or PGLAF), owns a compilation copyright in the collection of Project Gutenberg-tm electronic works. Nearly all the individual works in the collection are in the public domain in the United States. If an individual work is in the public domain in the United States and you are located in the United States, we do not claim a right to prevent you from copying, distributing, performing, displaying or creating derivative works based on the work as long as all references to Project Gutenberg are removed. Of course, we hope that you will support the Project Gutenberg-tm mission of promoting free access to electronic works by freely sharing Project Gutenberg-tm works in compliance with the terms of this agreement for keeping the Project Gutenberg-tm name associated with the work. You can easily comply with the terms of this agreement by keeping this work in the same format with its attached full Project Gutenberg-tm License when you share it without charge with others.

1.D. The copyright laws of the place where you are located also govern what you can do with this work. Copyright laws in most countries are in a constant state of change. If you are outside the United States, check the laws of your country in addition to the terms of this agreement before downloading, copying, displaying, performing, distributing or creating derivative works based on this work or any other Project Gutenberg-tm work. The Foundation makes no representations concerning the copyright status of any work in any country outside the United States.

1.E. Unless you have removed all references to Project Gutenberg:

1.E.1. The following sentence, with active links to, or other immediate access to, the full Project Gutenberg-tm License must appear prominently whenever any copy of a Project Gutenberg-tm work (any work on which the phrase "Project Gutenberg" appears, or with which the phrase "Project Gutenberg" is associated) is accessed, displayed, performed, viewed, copied or distributed:

This eBook is for the use of anyone anywhere at no cost and with almost no restrictions whatsoever. You may copy it, give it away or re-use it under the terms of the Project Gutenberg License included with this eBook or online at www.gutenberg.org

1.E.2. If an individual Project Gutenberg-tm electronic work is derived from the public domain (does not contain a notice indicating that it is posted with permission of the copyright holder), the work can be copied and distributed to anyone in the United States without paying any fees or charges. If you are redistributing or providing access to a work with the phrase "Project Gutenberg" associated with or appearing on the work, you must comply either with the requirements of paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 or obtain permission for the use of the work and the Project Gutenberg-tm trademark as set forth in paragraphs 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.3. If an individual Project Gutenberg-tm electronic work is posted with the permission of the copyright holder, your use and distribution must comply with both paragraphs 1.E.1 through 1.E.7 and any additional terms imposed by the copyright holder. Additional terms will be linked to the Project Gutenberg-tm License for all works posted with the permission of the copyright holder found at the beginning of this work.

1.E.4. Do not unlink or detach or remove the full Project Gutenberg-tm License terms from this work, or any files containing a part of this work or any other work associated with Project Gutenberg-tm.

1.E.5. Do not copy, display, perform, distribute or redistribute this electronic work, or any part of this electronic work, without prominently displaying the sentence set forth in paragraph 1.E.1 with active links or immediate access to the full terms of the Project Gutenberg-tm License.

1.E.6. You may convert to and distribute this work in any binary, compressed, marked up, nonproprietary or proprietary form, including any word processing or hypertext form. However, if you provide access to or distribute copies of a Project Gutenberg-tm work in a format other than "Plain Vanilla ASCII" or other format used in the official version posted on the official Project Gutenberg-tm web site (www.gutenberg.org), you must, at no additional cost, fee or expense to the user, provide a copy, a means of exporting a copy, or a means of obtaining a copy upon request, of the work in its original "Plain Vanilla ASCII" or other form. Any alternate format must include the full Project Gutenberg-tm License as specified in paragraph 1.E.1.

1.E.7. Do not charge a fee for access to, viewing, displaying, performing, copying or distributing any Project Gutenberg-tm works unless you comply with paragraph 1.E.8 or 1.E.9.

1.E.8. You may charge a reasonable fee for copies of or providing access to or distributing Project Gutenberg-tm electronic works provided that

- You pay a royalty fee of 20% of the gross profits you derive from the use of Project Gutenberg-tm works calculated using the method you already use to calculate your applicable taxes. The fee is owed to the owner of the Project Gutenberg-tm trademark, but he has agreed to donate royalties under this paragraph to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation. Royalty payments must be paid within 60 days following each date on which you prepare (or are legally required to prepare) your periodic tax returns. Royalty payments should be clearly marked as such and sent to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation at the address specified in Section 4, "Information about donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation."
- You provide a full refund of any money paid by a user who notifies you in writing (or by e-mail) within 30 days of receipt that s/he does not agree to the terms of the full Project Gutenberg-tm License. You must require such a user to return or destroy all copies of the works possessed in a physical medium and discontinue all use of and all access to other copies of Project Gutenberg-tm works.
- You provide, in accordance with paragraph 1.F.3, a full refund of any money paid for a work or a replacement copy, if a defect in the electronic work is discovered and reported to you within 90 days of receipt of the work.
- You comply with all other terms of this agreement for free distribution of Project Gutenberg-tm works.

1.E.9. If you wish to charge a fee or distribute a Project Gutenberg-tm electronic work or group of works on different terms than are set forth in this agreement, you must obtain permission in writing from both the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and Michael Hart, the owner of the Project Gutenberg-tm trademark. Contact the Foundation as set forth in Section 3 below.

1.F.

1.F.1. Project Gutenberg volunteers and employees expend considerable effort to identify, do copyright research on, transcribe and proofread public domain works in creating the Project Gutenberg-tm collection. Despite these efforts, Project Gutenberg-tm electronic works, and the medium on which they may be stored, may contain "Defects," such as, but not limited to, incomplete, inaccurate or corrupt data, transcription errors, a copyright or other intellectual property infringement, a defective or damaged disk or other medium, a computer virus, or computer codes that damage or cannot be read by your equipment.

1.F.2. LIMITED WARRANTY, DISCLAIMER OF DAMAGES - Except for the "Right

of Replacement or Refund" described in paragraph 1.F.3, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, the owner of the Project Gutenberg-tm trademark, and any other party distributing a Project Gutenberg-tm electronic work under this agreement, disclaim all liability to you for damages, costs and expenses, including legal fees. YOU AGREE THAT YOU HAVE NO REMEDIES FOR NEGLIGENCE, STRICT LIABILITY, BREACH OF WARRANTY OR BREACH OF CONTRACT EXCEPT THOSE PROVIDED IN PARAGRAPH F3. YOU AGREE THAT THE FOUNDATION, THE TRADEMARK OWNER, AND ANY DISTRIBUTOR UNDER THIS AGREEMENT WILL NOT BE LIABLE TO YOU FOR ACTUAL, DIRECT, INDIRECT, CONSEQUENTIAL, PUNITIVE OR INCIDENTAL DAMAGES EVEN IF YOU GIVE NOTICE OF THE POSSIBILITY OF SUCH DAMAGE.

1.F.3. LIMITED RIGHT OF REPLACEMENT OR REFUND - If you discover a defect in this electronic work within 90 days of receiving it, you can receive a refund of the money (if any) you paid for it by sending a written explanation to the person you received the work from. If you received the work on a physical medium, you must return the medium with your written explanation. The person or entity that provided you with the defective work may elect to provide a replacement copy in lieu of a refund. If you received the work electronically, the person or entity providing it to you may choose to give you a second opportunity to receive the work electronically in lieu of a refund. If the second copy is also defective, you may demand a refund in writing without further opportunities to fix the problem.

1.F.4. Except for the limited right of replacement or refund set forth in paragraph 1.F.3, this work is provided to you 'AS-IS' WITH NO OTHER WARRANTIES OF ANY KIND, EXPRESS OR IMPLIED, INCLUDING BUT NOT LIMITED TO WARRANTIES OF MERCHANTABILITY OR FITNESS FOR ANY PURPOSE.

1.F.5. Some states do not allow disclaimers of certain implied warranties or the exclusion or limitation of certain types of damages. If any disclaimer or limitation set forth in this agreement violates the law of the state applicable to this agreement, the agreement shall be interpreted to make the maximum disclaimer or limitation permitted by the applicable state law. The invalidity or unenforceability of any provision of this agreement shall not void the remaining provisions.

1.F.6. INDEMNITY - You agree to indemnify and hold the Foundation, the trademark owner, any agent or employee of the Foundation, anyone providing copies of Project Gutenberg-tm electronic works in accordance with this agreement, and any volunteers associated with the production, promotion and distribution of Project Gutenberg-tm electronic works, harmless from all liability, costs and expenses, including legal fees, that arise directly or indirectly from any of the following which you do or cause to occur: (a) distribution of this or any Project Gutenberg-tm work, (b) alteration, modification, or additions or deletions to any Project Gutenberg-tm work, and (c) any Defect you cause.

Section 2. Information about the Mission of Project Gutenberg-tm

Project Gutenberg-tm is synonymous with the free distribution of electronic works in formats readable by the widest variety of computers including obsolete, old, middle-aged and new computers. It exists because of the efforts of hundreds of volunteers and donations from people in all walks of life.

Volunteers and financial support to provide volunteers with the assistance they need, is critical to reaching Project Gutenberg-tm's goals and ensuring that the Project Gutenberg-tm collection will remain freely available for generations to come. In 2001, the Project Gutenberg Literary Archive Foundation was created to provide a secure and permanent future for Project Gutenberg-tm and future generations. To learn more about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation and how your efforts and donations can help, see Sections 3 and 4 and the Foundation web page at <http://www.pgla.org>.

Section 3. Information about the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

The Project Gutenberg Literary Archive Foundation is a non profit 501(c)(3) educational corporation organized under the laws of the state of Mississippi and granted tax exempt status by the Internal Revenue Service. The Foundation's EIN or federal tax identification

number is 64-6221541. Its 501(c)(3) letter is posted at <http://pglaf.org/fundraising>. Contributions to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation are tax deductible to the full extent permitted by U.S. federal laws and your state's laws.

The Foundation's principal office is located at 4557 Melan Dr. S. Fairbanks, AK, 99712., but its volunteers and employees are scattered throughout numerous locations. Its business office is located at 809 North 1500 West, Salt Lake City, UT 84116, (801) 596-1887, email business@pglaf.org. Email contact links and up to date contact information can be found at the Foundation's web site and official page at <http://pglaf.org>

For additional contact information:

Dr. Gregory B. Newby
Chief Executive and Director
gbnewby@pglaf.org

Section 4. Information about Donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation

Project Gutenberg-tm depends upon and cannot survive without wide spread public support and donations to carry out its mission of increasing the number of public domain and licensed works that can be freely distributed in machine readable form accessible by the widest array of equipment including outdated equipment. Many small donations (\$1 to \$5,000) are particularly important to maintaining tax exempt status with the IRS.

The Foundation is committed to complying with the laws regulating charities and charitable donations in all 50 states of the United States. Compliance requirements are not uniform and it takes a considerable effort, much paperwork and many fees to meet and keep up with these requirements. We do not solicit donations in locations where we have not received written confirmation of compliance. To SEND DONATIONS or determine the status of compliance for any particular state visit <http://pglaf.org>

While we cannot and do not solicit contributions from states where we have not met the solicitation requirements, we know of no prohibition against accepting unsolicited donations from donors in such states who approach us with offers to donate.

International donations are gratefully accepted, but we cannot make any statements concerning tax treatment of donations received from outside the United States. U.S. laws alone swamp our small staff.

Please check the Project Gutenberg Web pages for current donation methods and addresses. Donations are accepted in a number of other ways including checks, online payments and credit card donations. To donate, please visit: <http://pglaf.org/donate>

Section 5. General Information About Project Gutenberg-tm electronic works.

Professor Michael S. Hart is the originator of the Project Gutenberg-tm concept of a library of electronic works that could be freely shared with anyone. For thirty years, he produced and distributed Project Gutenberg-tm eBooks with only a loose network of volunteer support.

Project Gutenberg-tm eBooks are often created from several printed editions, all of which are confirmed as Public Domain in the U.S. unless a copyright notice is included. Thus, we do not necessarily keep eBooks in compliance with any particular paper edition.

Most people start at our Web site which has the main PG search facility:

<http://www.gutenberg.org>

This Web site includes information about Project Gutenberg-tm, including how to make donations to the Project Gutenberg Literary Archive Foundation, how to help produce our new eBooks, and how to subscribe to our email newsletter to hear about new eBooks.